

træder iftedetfor Næringen, og altsaa har Føl-
 fethinget ingenlunde villet, at netop en Tjerde-
 deel som Maximum skal lægges paa Formue
 og Leilighed. Naar det ærede Medlem be-
 mærkede, at Loven af 11te Februar 1863 endnu
 ikke var traadt i Virksomhed i nogen By, da
 forholdet dette sig ikke ganske nøiagtigt, men
 i ethvert Tilfælde er det utvivlsomt, at den vil
 træde i Kraft ikke i een, men i mange Byer,
 medens den her foreslaaede Lov endnu virker.
 Det vilde ikke være heldigt, ikke godt, om Lo-
 ven af 1863 ikke var traadt i Kraft, forinden
 den her foreslaaede Lovs Saarige Virksomheds-
 periode var ubløen. Jeg tør endogfaa an-
 tage, at Loven af 1863 vil være traadt i Kraft
 inden den angivne Tid i samtlige de Byer,
 paa hvilke den her foreslaaede Lov kommer til
 at virke, og i saa Tilfælde vil aabenbart Vi-
 draget komme til væsentligt at hvile paa Formue
 og Leilighed og ikke paa Grunden. Det har ikke
 været Meningen i det andet Thing udtrykkelig
 at ville fastsætte, paa hvilket Skatteobject i
 Byerne Vidraget skal komme til at hvile. Der-
 som dette havde været Meningen, saa havde det
 jo været ganske naturligt ogsaa at udtrykke denne
 Mening klart i Forslaget, hvilket man ikke har
 gjort. Man har tværtimod for en stor Deel
 overladt det til Communalbestyrelsen selv at
 bestemme, paa hvilket Skatteobject i Byerne
 Vidraget skal komme til at tynge. Jeg skal
 ikke beskrive det ærede Medlems Paaastand om,
 at Assurancesummen idetmindste paa mange
 Steder er en mere brugbar Maalestof for faste
 Eiendommers Skatteevne end den gamle Grund-
 taxt, men det forekommer mig dog, at man,
 naar Lovforslaget aabner Udgang til, at det
 halve Vidrag uden Videre kan lægges paa As-
 surancesummen, da ogsaa nok kan berolige sig
 ved, at den anden Halvdeel kommer til at hvile
 paa de samme Skatteobjecter, hvoraf overho-
 vedet Kæmnerklassens Forskning udredes i ved-
 kommende By. Naar Byen endnu har den
 gamle Paaligning til Kæmnerklassen, halvt paa
 Grund og halvt paa Næring, saa forekommer
 der mig altsaa heller ikke at kunne være nogen
 Betænkelighed ved at lade den halve Deel af
 den her omhandlede Skat eller maastee den
 hele Skat udredes paa samme Maade. Hvor
 man derimod ikke længere har fundet dette at

være en hensigtsmæssig Paaligningsmaade, men
 derimod har ladet Formue og Leilighed træde
 iftedetfor Næringen, seer jeg heller ikke, hvor-
 for ikke ogsaa dette forholdsvis lille Vidrag
 skulde kunne udredes til Kæmnerklassen paa
 samme Maade som det øvrige Vidrag til denne.
 I de Byer, hvor man, maastee fordi Grund-
 taxten ikke mere svarer til de faste Eiendommers
 virkelige Skatteevne, har bestemt sig til at fravige
 Beskatningen paa Grundtaxten og at gaae over
 til en anden, seer jeg endelig ingen Grund til
 ikke med Hensyn til denne Skat at følge det,
 som Byen med Hensyn til sine andre Vidrag
 har anseet rigtigst efter samtlige tilstedeværende
 Forhold.

M. Petersen: Da jeg, som jeg ud-
 talte ved første Behandling, ansaae det her
 omhandlede Forhold for uklart, saa er jeg det
 ærede Medlem for 10de Kreds (Jessen) tak-
 nemmelig for det Forslag, som han har stillet,
 fordi han derved har givet Anledning til, at den
 Tvivl, som var tilstede, tildeels er bleven fjernet
 ved den høitærede Ministers Udtalelser. Hvis
 jeg har opfattet disse rigtig, gaaer Bestemmelsen
 i § 4 jo ud paa, at det skal staae til Com-
 munalbestyrelsen at bestemme, at Halvdelen af
 den Udgift, som er forbunden med den her
 foreslaaede Lov, skal lignedes paa Assurancesum-
 men, og at den anden Halvdeel bliver at lignede
 ligesom andre Udgifter til Kæmnerklassen, nem-
 lig halvt paa Grund og halvt paa Næring.
 Men dersom dette er saa — og jeg troer at
 have opfattet den høitærede Ministers Utring
 rigtig —, saa er det egentligt i og for sig ikke
 synderlig Forskjel imellem dette og det Forslag,
 som det ærede Medlem for 10de Kreds har
 stillet, hvorved han vil have bestemt slaet
 fast, at $\frac{3}{4}$ skal lægges paa Eiendommen, hvad-
 enten det nu stæer paa Grunden eller paa
 Assurancesummen, og at det med Hensyn til
 $\frac{1}{4}$ skal staae til Communalbestyrelsens Be-
 stemmelse at lægge den enten paa Næring
 eller paa Formue og Leilighed. Ved Lovfor-
 slaget, som det foreligger, vil der nemlig altsaa
 være givet Communalbestyrelsen frie Hænder til
 at vælge mellem Halvdelen paa Grunden og
 Halvdelen paa Næring eller Halvdelen paa As-
 surancesummen, $\frac{1}{4}$ paa Næring og $\frac{1}{4}$ paa Grund.